

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Anayasamızın 49. Maddesi gereğince; çalışan haklarının korunması ve çalışanların çalışma koşulları için uygun koşullar yaratmanın bir görev olmasına rağmen çalışanların hakları korunmamakta, sömürülmekte ve çalışma koşullarında ki düzensizlikler düzeltilmeyerek çalışanlar adeta ölüme terkedilmektedir. AKP hükümeti, çalışma koşullarında yaptığı yeni düzenlemeler ile 2012 Türkiye'si çağın gerisine doğru hızlı bir ilerleyişle kölelik anlayışını egemen kılmaya çalışmaktadır. Hak talep eden ve emeğinin savunan çalışanlar işlerinden olmakta ve cezalandırılmaktadır. Ayrıca son 10 yılda sürekli artan ve önlenemeyen iş kazaları ile emekçilerin vefat haberleri kölelik anlayışının her geçen gün daha da yüksek sesle topluma egemen olduğunun bir ispatıdır.

Kamuda görev alan memurlar, işçiler ve sözleşmeli çalışanlar siyasi iktidar tarafından baskı altına alınmakta ve hemen hemen tüm hareketlerinin takip edileceği, kurum bünyesinde birbirini izleyen yapılar oluşturularak çalışanlar arasında ayrıştırmayı artıracak uygulamalar başlatılmaktadır. Kamuda çalışanlar; tüm hareketlerinin inceleneceği, siyasi iktidar aleyhinde haklı dahi olsalar en ufak bir eylem gerçekleştirmeleri durumunda işlerinden olma tehdidi ile karşı karşıya bırakılmaktadırlar. Bu baskı kişisel sosyal medya sayfalarına kadar taşınmakta, kendi görüşlerini paylaşan, ülkedeki yanlışlıkları eleştirmeleri durumunda veya haklı taleplerini dile getirmeleri durumunda haklarında soruşturma açılmaktadır.

Ayrıca özelleştirme mağdurları olan 4-C çalışanları, aynı sektörde aynı işi yapmalarına rağmen çalışanlar arasından eşitsizlik oluşturularak mağdur edilmektedir. Sağlık güvencelerinin yok sayıldığı, iş kaybetme riskinin her daim artarak devam ettiği ve yaptığı işin karşılığı olarak emeklerinin karşılığını alamamaktan dolayı ötekileştirilmekte ve mağdur edilmektedir. 4-C çalışanların mağduriyetini yurdun her kesiminden gelen intihar haberleri kanıtlamaktadır.

Genel olarak çalışanlarının sosyal hakları AKP iktidarı tarafından her geçen gün gasp edilmekte, çalışanlar arasında eşitsizlikler oluşturularak sevgisizlik ve güvensizlik çalışma ortamları yaratılmaktadır. Ayrıca iş sağlığı ile yapılmayan düzenlemeler nedeniyle artarak devam vefat haberleri hemen hemen her günümüzü doldurmaktadır. Ne acıdır ki yaşanan ölümlerin çoğu; sosyal güvencesiz olan ve açlıkla mücadele eden çalışanları bulmakta ve ilgililer bu ölümlere kayıtsız kalarak kanla dönen bu düzeni devam ettirmektedir.

Anayasamızın 49. Maddesinin; "Çalışma, herkesin hakkı ve ödevidir. Devlet, çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları korumak, çalışmayı desteklemek ve işsizliği önlemeye elverişli ekonomik bir ortam yaratmak için gerekli tedbirleri alır..." ifadesini hayata geçirmek, kamuda yaşanan fişlenmeleri, çalışanlara uygulanan zorbalıkları ortadan kaldırmak, çalışanlara İnsan Temel Hak ve Özgürlükleri doğrultusunda uygun çalışma ortamları yaratmak için hangi politikaların uygulanacağını belirlemek amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

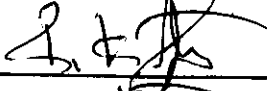
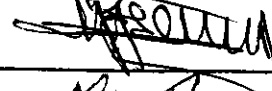
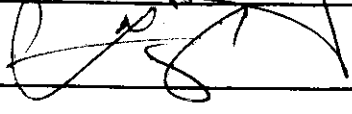
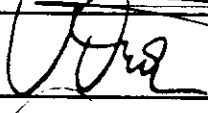
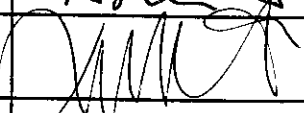
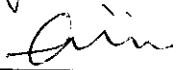
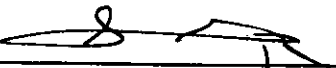
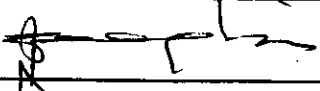
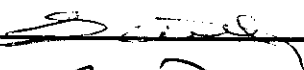
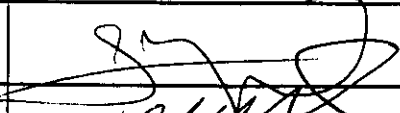
Azse Meclis Başkanı
Başkanlık Meclis Kurulu

Dr. Sezgin TANRIKULU
İstanbul Milletvekili

Süleyman Geceli -
İst. mu. Geceli

Özel Ajda -
Meclis Kurulu

Havran ÖREN
Monika u v

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA	
R. Kerem Ökten	Burdur		6
İhsan KALKAVAN	Samsun		7
İhsan Örkes	İstanbul		8
Bolent Terzan	Antalya		9
DMUT ORAN	İstanbul		10
Ali Serindag	Gaziantep		11
Rahmi Azkin TÜRELİ	İzmir		12
Namık Harutyan	Balıkesir		13
Ali Demircali	Ardahan		14
Haydar Akar	Kocaeli		15
Mehmet Hıbal Kapan	Kocaeli		16
Hasan Aksoy	KARAK		17
Salih Firat	Adana		18
Ali SAKIR BAY	Qilele		19
M. Feri's Kullukçüoğlu	Karagözü		20
Mehmet Ali Ertugrul	HATAY		21
Sakine Öz	Manisa		22
Özgür ÖZEL	Manisa		23

Genel Gerekçe:

Çalışanların haklarını korumak ve çalışanların çalışma koşullarını uygun hale getirmek devletin asli görevidir. Fakat 10 yılda yaşanan iş kazaları ve işçi ölümleri göz önünde bulundurulduğunda Anayasamızda korunma altına alınmış bu görev yerine getirilmek yerine sömürülmektedir. 2012 Türkiye'si ilkel çağlardaki İnsan Temel Hak ve Özgürlüklerini reddeden kölelik anlayışına doğru hızla ilerlemektedir.

4-B, 4-C ve Sözleşmeli çalışma uygulamalarında; Devlet teşviği ile işveren çalışanını sömürmekte, çalışan haklarını görmezden gelmekte ve çalışana sömürü anlayışı adeta kademli gibi benimsetilmektedir. Sürekli iş kaybetme korkusu, sağlıksız ortamlarda çalıştırmanın sebebiyet verdiği sorunlar neticesinde kaybedilen hayat hikayeleri hemen hemen her gün yaşanmaktadır. İstanbul Esenyurt'ta kaybedilen 12 hayat en çarpıcı örneklerden biridir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı 12 hayatın kaybedilmesinin ardından, bu sorunu çözmek yerine küçük çıkarlar peşinde koşarak ölen çalışanların SSK kayıtlarını ancak ve ancak vefattan sonra gerçekleştirmiştir. Sorumlulara ceza vermek yerine kendini kayırma anlayışına giren Bakanlık, yaşayan insana saygısı olmadığı gibi ölümler üzerinden de özünde insanlık olmayan çıkar uygulamalarına imza atmıştır.

Özelleştirme mağdurları olan ve kamuda görev alan çalışanlar aynı işi ve aynı görevi almalarına rağmen kurum bünyesinde farklı haklara ve haksızlıklara maruz kalarak ötekileştirilmektedir. Her yıl sonunda sürekli işlerine son verilmekte, izin hakları kullanılmamakta, sağlık sorunları çıkması durumunda ise kapının önü gösterilmektedir. Aldıkları maaşları hak ettikleri değerlerin çok çok altında ve çalışma koşulları da insan sözcüğünün geçemeyeceği kadar ağır şartlardadır. İşverenlerin keyfi olarak çalışma yerlerini değiştirmeleri de bir çok ailenin parçalanmasına neden olmaktadır. İşsizlik ve yoksulluğun her geçen gün ağır şiddette yaşandığı ülkemizde; bu sorunlar tehdit gösterilerek baskı, zorbalık ve hak gaspı uygulamaları artmaktadır.

Siyasi iktidar tarafından Kamuda görev olan çalışanlar, tüm hareketlerinin inceleneceği, siyasi iktidar aleyhinde haklı dahi olsalar en ufak bir eylem gerçekleştirmeleri durumunda işlerinden olma tehdidi ile karşı karşıya bırakılmaktadırlar. Bu baskı kişisel sosyal medya sayfalarına kadar taşınmakta, kendi görüşlerini paylaşan, ülkedeki yanlışlıkları eleştirmeleri durumunda veya haklı taleplerini dile getirmeleri durumunda haklarında soruşturma açılmaktadır. Kamu bünyesinde çıkarılan ve çıkarılması planlanan yeni düzenlemeler ile çalışanların birbirini fişleyeceği adeta kurum içerisinde zehir hafiyelik dönemlerinin başlatılacağı bir düzen oluşturularak çalışanlar baskı altına alınmak istenmektedir. Sosyal yaşamda tohumları ekilen sevgisizlik ve güvensizlik ortamı çalışma hayatına da taşınarak çalışanlar ayrıştırılmaktadır.

Yapılan kamuoyu araştırmaları yukarıda paylaşılan tüm sorunların her geçen gün daha da artarak büyüdüğünü belgelemektedir. Çalışanların %46'sının Sosyal Güvencesiz çalıştığını, %65'inin işini kaybetme korkusu yaşadığını ve bu korku neticesinde sağlık problemlerinin yoğunlaştığını, %49'unun en az bir iş kazası yaşadığını, %69'unun çalışma koşullarının sağlık unsuru içermediğini ve %76'sının çalışma koşulları göz önünde bulundurularak gelecekte umutlu olmadıklarını paylaşmışlardır.

Ülkemizde çalışan sağığı ve çalışma koşullarının son 10 yıl içerisinde insaniyetten her geçen gen uzaklaştığını resmi rakamlar ispatlamaktadır. Açıklanan resmi rakamlarda, son 10 yılda 10.804 işçini hayatını kaybettiğı ve 735.803 iş kazasının yaşandığı paylaşılmıştır.

Sivil Toplum Kuruluşları ve Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) açıkladığı yoksulluk ve açlık sınırı araştırmaları da çalışanların yoksulluk ve açlık sınırı altında ezdirildiğı ve hükümetin yoksulluğı yönetme uygulamaları içerisinde olduğunu ispatlamaktadır. Açlık ve yoksulluk sınırı altında belirlenen ücretler neticesinde çalışanların refah içerisinde bir hayat sürmeleri sadece ve sadece her geçen gün ışığı azalan hayallerde kalmaktadır.

Sonuç olarak geline nokta, çalışanların haklarını korumak, çalışma koşullarını düzeltmek, kamuda yaşanan fişlenmeleri, çalışanlara uygulanan zorbalıkları ortadan kaldırmak ve insanların asgari geçim standartlarının üzerinde yaşamalarını sağlamak için hangi politikaların izlenmesi gerektiğinin belirlenmesi bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır.